

Còn Lại Đây

Ngọc Dung

*Còn đây những lá thư xưa
Còn đây kỷ niệm đón đưa những chiều
Nhớ xưa sáng sáng chiều chiều
Ra trông vào ngóng tình yêu thắm nồng
(Nhật Vũ)*

Tự nhiên sáng nay anh lại cảm thấy không có việc gì làm , mọi chuyện cũ dường như đã xong , chuyện mới chưa bắt đầu . thế là anh lấy giấy bút ra viết thư cho em , nhìn lên tờ lịch thì đã là ... tháng ... ngày kể từ ngày tiễn em , kể cũng nhanh thật , không hiểu với khoảng thời gian ngắn ấy đã đủ cho em bình tâm với những chuyện bên cuộc sống mới của em chưa ? , anh cũng biết nơi đất khách quê người đó có biết bao nhiêu điều em sẽ phải làm phải nghĩ , anh tin và hy vọng rằng sẽ mau chóng em quen với cuộc sống mới , quen vì sự xa cách và biết đâu (cũng quen với sự xa anh)

Đọc lại những lá thư xưa em gửi anh biết em yêu anh nhiều lắm và anh cũng vậy , chỉ có điều anh băn khoăn là anh có xứng đáng để được như vậy không ? anh đã mang lại được gì cho em ngoài những giây phút đau khổ xa cách và liệu cuộc đời có mãi mãi như vậy được không ? anh cũng không thể hiểu được . Bây giờ anh chỉ biết nhắm mắt cầu nguyện cho “ cái gì đến nó cứ đến “ vậy thôi em ạ , có thể cuộc ra đi lần này của em sẽ có ích cho cả hai cũng nên . Anh và em sẽ hiểu mình phải sống tiếp tục thế nào . Mấy hôm nay , anh cùng M đi chữa bệnh cho con anh H , đi qua thảo cầm viên , anh lại nhớ những lần anh đứng chờ em , tất nhiên Sài Gòn có nhiều cái để gọi là nhớ và luôn gợi lại hình ảnh của em nhiều hơn nơi em sống , phương trời xa lạ ấy em sẽ ít nhớ anh hơn có phải không em ? Anh biết những chuỗi ngày tháng tới nó sẽ dài lắm trông vắng lắm vì anh vẫn một mình chống chọi với mọi điều , tất nhiên không phủ nhận bên cạnh anh còn có nhiều người thân , còn có bạn bè và đây là mảnh đất anh sinh ra và lớn lên , anh không muốn ra đi như em . Nhưng anh cũng đã quen với sự có mặt của em , rồi cùng em chia xẻ những niềm vui , nỗi buồn của cuộc đời mà cho đến giờ phút này anh hiểu nó ngắn ngủi biết bao nhiêu ? anh biết là em hành động đúng quyết định ra đi như vậy . Mỗi người đều có bốn phận của mình , bốn phận làm mẹ , làm con , làm em , làm vợ và bốn phận với chính cuộc đời mình nữa . Còn khi yêu người ta không nói đến bốn phận nữa . Tất cả đó là cái gì đẹp nhất , trong sáng nhất và cũng trung thực nhất . Đã bao đêm anh nằm suy nghĩ anh đã thầm cảm ơn số phận để anh gặp được em , anh vẫn tin rằng chúng mình đã làm thay đổi cuộc đời của nhau và anh với em đã chung một phần cuộc sống . Anh luôn muốn làm gì đó cho em đỡ đau khổ , cho em thêm hạnh phúc , anh vẫn tin rằng ,
- không phải chủ quan đâu trong hoàn cảnh nào , dù thế nào , dù em có đổi thay đến thế nào đi nữa
- Em vẫn nhớ đến anh và hiểu tâm lòng của anh

Với anh cũng vậy thôi , em mãi là người con gái mà anh ấp ủ trong tim mình , em có hiểu điều đó không ? Những bức thư của em gửi , anh vẫn để trên túi áo ngực gần trái tim mình và chỉ sờ thấy chúng anh đã nói đau trong mình từ đâu đó sâu thẳm trong anh hình ảnh của em , bàn tay em , hương vị em hiện lên với anh trong giây lát và chỉ giây lát thôi đối với anh bây giờ có ý nghĩa biết bao nhiêu .

Em , anh cảm ơn em nhiều lắm vì những bức thư thăm của em vì những tình cảm yêu thương chân thành của em , anh muốn nói thật khê vào tai em “ cảm ơn em nhiều lắm vì tình yêu của em “ ,

- Không biết có buồn cười không em khi nói đến “ cảm ơn “ trong tình yêu nhưng quả thật tự trong lòng anh biết ơn em , em đã mang lại cho anh cả bão tố cuồng điên lẫn bình yên sâu thẳm , cả ngọt ngào say đắm lẫn đắng cay tê dại . Thật vậy đây em ạ em đã cho anh hiểu được cuộc đời như chính nó với tất cả nẻo đường của nó tới khổ đau hạnh phúc . Em biết không ? những lúc hôn em , dường như anh đang giữ lại trong mình

hơi thở cuối cùng của cuộc sống và nhiều lúc chợt nghĩ , nếu cần anh sẵn sàng nhường nó cho em , hằng đêm anh lại đến bên em qua những bức thư em gửi , anh đọc mãi , đọc mãi anh không đọc bằng mắt không thôi mà bên tai anh vẫn vang lên từng lời em nói rất gần gũi nhưng lại xa xôi biết bao nhiêu , Anh chợt hỏi , anh có đúng không khi chợt bước vào đời em làm xáo động cuộc sống bình yên của em . Nhưng em ơi , bất luận có thế nào thì đó cũng vẫn là tình yêu , anh biết , anh không thể sống khi thiếu tình yêu đậm thắm của em , không có nụ cười của em , ánh mắt của em em có hiểu anh nói gì không ? em như một cánh hoa rơi vào lòng anh và mãi mãi ở lại trong đó , mãi mãi em có hiểu không ? Em bé bỏng của anh , nếu em biết anh yêu em nhiều đến nhường nào . Gần em , anh thấy được cảm giác hạnh phúc và đau khổ , cảm giác thật của cuộc đời , anh biết con đường anh đi không còn bằng phẳng nữa khi em ra đi , anh không giữ nổi em , nhưng anh không thể dừng bước chân được nữa , bởi vì nơi ấy một trái tim vậy gọi trái tim anh (mà nó thì đã không nghe lời anh mất rồi) anh biết phải làm sao đây ? ngày lẫn đêm , mọi phút giây suy nghĩ của anh đều hướng về em hướng tới niềm an ủi ngọt ngào yêu thương nhất , tự anh , anh không thể cắt nghĩa được tại sao ? chỉ biết một điều

- Anh yêu em

Chúc em hạnh phúc , khi nào em nhớ đến anh thì anh luôn ở bên em rất gần bên em , em có hiểu không ?

Cho Bước Thăng Trầm ...

Những đau thương đọng trên ngân lệ mờ

Trong ký ức tình yêu xưa hoang dại. NV

Ngọc Dung